KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 13.10.2009
KOM(2009) 522 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Królestwo Szwecji i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 167 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (zwanej dalej „dyrektywą VAT"), Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów tej dyrektywy w celu uproszczenia poboru podatku od wartości dodanej (VAT) lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

Decyzją Rady 2007/133/WE z dnia 30 stycznia 2007 r. (Dz.U. L 57 z 24.2.2007, s. 12) Królestwo Szwecji (zwane dalej „Szwecją") i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem") zostały upoważnione do wprowadzenia do dnia 31 grudnia 2009 r. specjalnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 167 dyrektywy VAT.

Upoważnienie to pozwala tym krajom zawiesić prawo do odliczenia podatku VAT do czasu zapłacenia go dostawcy towarów lub usługodawcy, w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nieprzekraczających 3 000 000 SEK w przypadku Szwecji i 1 350 000 GBP w przypadku Zjednoczonego Królestwa, umożliwiając im korzystanie z fakultatywnej metody (zwanej metodą kasową), przy zastosowaniu której, zgodnie z art. 66 lit. b) dyrektywy VAT, podatek VAT od realizowanych przez nich transakcji sprzedaży staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty.

Pismem, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniu 3 marca 2009 r., Szwecja zwróciła się o upoważnienie umożliwiające przedłużenie stosowania tego środka. Pismem, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniu 15 stycznia 2009 r., Zjednoczone Królestwo zwróciło się o upoważnienie umożliwiające przedłużenie stosowania tego środka oraz o podwyższenie pułapu rocznych obrotów w ramach systemu do 1 500 000 GBP. Zjednoczone Królestwo wskazało, że takie podwyższenie pułapu pozwoli zachować powiązanie z progiem wynoszącym 2 000 000 EUR dla mikroprzedsiębiorstw, uwzględniając aktualny kurs wymiany funta szterlinga w stosunku do euro, i spowodowałoby otwarcie systemu na 6 800 dodatkowych przedsiębiorstw.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT, pismem z dnia 9 lipca 2009 r. Komisja przekazała pozostałym państwom członkowskim wniosek Szwecji i Zjednoczonego Królestwa, i pismem z dnia 13 lipca 2009 r. powiadomiła Szwecję i Zjednoczone Królestwo, że znajduje się w posiadaniu wszystkich informacji, które uznaje za niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

Metoda zwana metodą kasową jest metodą uproszczonego opodatkowania małych przedsiębiorstw, które nie są zwolnione z podatku. Umożliwia ona stosowanie przez tych podatników prostej zasady, która przyjmuje za podstawę datę dokonywanych przez nich płatności i realizowanych transakcji sprzedaży w celu ustalenia, kiedy mogą oni korzystać odpowiednio z prawa do odliczenia i kiedy mają zapłacić podatek. Stanowi ona zatem uproszczenie, w szczególności dla przedsiębiorstw

mających trudności z ustaleniem na normalnych zasadach terminu płatności w realizowanych przez nie transakcjach sprzedaży oraz dla przedsiębiorstw nie prowadzących księgowości memoriałowej. Oprócz tego metoda ta przynosi korzyści finansowe w szczególności przedsiębiorstwom ponoszącym głównie wydatki nie obciążone podatkiem VAT, takie jak wydatki na wynagrodzenia, lub przedsiębiorstwom akceptującym dalekie terminy znacznych płatności ze strony klientów bez możliwości wyznaczenia takich terminów swoim dostawcom.

Należy przypomnieć, że w swoim wniosku z dnia 28 stycznia 2009 r. dotyczącym dyrektywy zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania (COM(2009) 21 wersja ostateczna) Komisja zawarła przepisy pozwalające wszystkim państwom członkowskim na zawieszenie prawa do odliczenia podatku VAT do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy, w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nie przekraczających określonego pułapu, który państwa członkowskie mogą ustalić na poziomie do 2 000 000 EUR (lub progu dla mikroprzedsiębiorstw zgodnie z zaleceniem Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r., Dz. U. L 124 z 20.5.2003, s. 36) i którzy w związku z tym mogą korzystać z fakultatywnej metody, przy zastosowaniu której VAT obciążający realizowane przez nich transakcje sprzedaży staje się wymagalny dopiero po otrzymaniu zapłaty.

Uwzględniając przepisy art. 395 dyrektywy VAT oraz argumenty przedstawione przez Szwecję i Zjednoczone Królestwo, Komisja uważa, że wnioskowane odstępstwo spełnia warunki określone w tym artykule, w szczególności stanowiąc część fakultatywnej metody kasowej, która pozwala na uproszczenie poboru podatku w odniesieniu do małych przedsiębiorstw. W związku z tym oraz uwzględniając opisane powyżej okoliczności, Komisja nie zgłasza zastrzeżeń do przedmiotowej prośby i uważa za konieczne przedstawienie Radzie odpowiedniego wniosku. W szczególności progi rocznych obrotów przy korzystaniu z tej metody są, po zastosowaniu zasad dotyczących wymiany zawartych w art. 399 i 400 dyrektywy VAT, niższe od progów zaproponowanych przez Komisję.

Komisja uważa jednak, że należy ograniczyć czas stosowania przedmiotowego odstępstwa, tak by na podstawie odpowiednich, dostarczonych przez te państwa członkowskie informacji móc okresowo oceniać, czy jego stosowanie jest nadal uzasadnione. Komisja uważa też, że przedmiotowe odstępstwo powinno przestać obowiązywać z chwilą wejścia w życie ujednoliconych przepisów zaproponowanych przez nią w odniesieniu do tej szczególnej metody.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Wniosek dotyczący decyzji pozwala na utrzymanie fakultatywnej metody zwanej metodą kasową, która ma na celu uproszczenie stosowania przez mikroprzedsiębiorstwa przepisów dotyczących podatku VAT przy jednoczesnej poprawie ich płynności finansowej. Będzie ona mieć zatem pozytywny wpływ na te przedsiębiorstwa. Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych, przeprowadzenia konsultacji z zainteresowanymi stronami ani oceny skutków decyzji. W każdym przypadku skutki będą bowiem ograniczone ze względu na wąski zakres odstępstwa i ograniczony czas jego stosowania.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Celem zaproponowanej decyzji jest udzielenie Szwecji i Zjednoczonemu Królestwu pozwolenia na dalsze korzystanie z odstępstwa od art. 167 dyrektywy VAT, a zatem na zawieszenie prawa do odliczenia VAT do czasu zapłacenia go dostawcy towarów lub usługodawcy, w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nieprzekraczających 3 000 000 SEK w przypadku Szwecji i 1 500 000 GBP w przypadku Zjednoczonego Królestwa, i którzy mogą zatem korzystać z fakultatywnej metody zwanej metodą kasową, przy zastosowaniu której, zgodnie z art. 66 lit. b) dyrektywy VAT, podatek VAT od realizowanych przez nich transakcji sprzedaży staje się wymagalny dopiero w momencie otrzymania zapłaty.

Podstawę prawną niniejszej decyzji stanowią przepisy art. 395 dyrektywy VAT, ustanowione z kolei na mocy art. 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z tymi przepisami państwo członkowskie pragnące wprowadzić środek stanowiący odstępstwo od wymienionej dyrektywy musi otrzymać stosowane upoważnienie Rady w postaci decyzji Rady. Przedmiotowy środek jest środkiem wykonawczym związanym z ujednoliceniem prawodawstw w odniesieniu do podatków obrotowych; jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, a zatem nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu uproszczenia, gdyż odnosi się tylko do ograniczonej liczby podatników, którzy będą jedynie dobrowolnie stosować zasady przedmiotowego systemu. W związku z tym, wniosek stanowi jedynie ograniczone i uzasadnione odstępstwo od zasad dyrektywy VAT.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5. INFORMACJE DODATKOWE

Wniosek przewiduje, że okres stosowania decyzji wygaśnie automatycznie w dniu wejścia w życie przepisów określających jednakowe zasady pozwalające wszystkim państwom członkowskim na stosowanie szczególnego wnioskowanego środka stanowiącego odstępstwo.

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Królestwo Szwecji i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 167 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 93,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1], w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na zasadzie odstępstwa od art. 167 dyrektywy 2006/112/WE decyzją Rady 2007/133/WE[3] Królestwo Szwecji (zwane dalej „Szwecją") i Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem") zostały upoważnione do zawieszenia prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej (VAT) do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników korzystających z fakultatywnej metody zwanej metodą kasową, przy zastosowaniu której, zgodnie z art. 66 lit. b) tej dyrektywy, podatek VAT od realizowanych przez nich dostaw towarów i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty. Aby móc korzystać z tego systemu roczne obroty podatników nie mogą przekraczać 3 000 000 SEK w przypadku Szwecji i 1 350 000 GPB w przypadku Zjednoczonego Królestwa.

(2) Pismami zarejestrowanymi przez Sekretariat Generalny Komisji w dniu 3 marca 2009 r. w odniesieniu do Szwecji i w dniu 15 stycznia 2009 r. w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, Szwecja i Zjednoczone Królestwo zwróciły się o upoważnienie do przedłużenia stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo. Zjednoczone Królestwo wystąpiło także o podwyższenie pułapu rocznych obrotów w ramach tego systemu do 1 500 000 GBP.

(3) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismami z dnia 9 lipca 2009 r. Komisja przekazała wnioski Szwecji i Zjednoczonego Królestwa pozostałym państwom członkowskim i pismami z dnia 13 lipca 2009 r. powiadomiła Szwecję i

---

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.
[2] Dz.U. C z , s. .
[3] Dz.U. L 57 z 24.02.2007, s. 12.

Zjednoczone Królestwo, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

(4) Metoda zwana metodą kasową jest uproszczoną i fakultatywną metodą przeznaczoną dla małych przedsiębiorstw, które nie korzystają ze zwolnienia z podatku. Pozwala ona tym podatnikom na stosowanie prostej zasady, która przyjmuję za podstawę datę dokonywanych przez nich płatności i realizowanych transakcji sprzedaży w celu ustalenia, kiedy mogą oni korzystać odpowiednio z prawa do odliczenia i kiedy mają zapłacić podatek. Metoda ta jest zatem dla podatników metodą upraszczającą, która może poza tym przynosić im korzyści finansowe.

(5) W dniu 28 stycznia 2009 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy (COM(2009) 21 wersja ostateczna) zmieniającej dyrektywę w odniesieniu do przepisów dotyczących fakturowania i pozwalającej również państwom członkowskim na zawieszenie powstania prawa do odliczenia podatku VAT do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nie przekraczających określonego pułapu, który państwa członkowskie mogą ustalić na poziomie do 2 000 000 EUR i którzy w związku z tym są upoważnieni do korzystania z fakultatywnej metody, przy zastosowaniu której VAT obciążający realizowane przez nich transakcje sprzedaży staje się wymagalny dopiero po otrzymaniu zapłaty.

(6) Wnioskowany środek nie ma wpływu na wysokość dochodów z podatku VAT uzyskiwanych przez Szwecję i Zjednoczone Królestwo na etapie konsumpcji końcowej i nie ma wpływu na zasoby własne Wspólnoty Europejskiej pochodzące z podatku VAT.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Na zasadzie odstępstwa od art. 167 dyrektywy Rady 2006/112/WE, upoważnia się Szwecję i Zjednoczone Królestwo do zawieszenia prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej przez podatników, o których mowa w akapicie drugim, do czasu zapłacenia go dostawcy towarów lub usługodawcy.

Zainteresowani podatnicy musieli zdecydować się na korzystanie z metody, przy zastosowaniu której podatek od wartości dodanej od realizowanych przez nich dostaw towarów i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w momencie otrzymania zapłaty. Przy stosowaniu tej metody ich roczne obroty nie mogą przekraczać 3 000 000 SEK w przypadku Szwecji i 1 500 000 GPB w przypadku Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia wejścia w życie przepisów dyrektywy upoważniającej państwa członkowskie do zawieszenia prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej do czasu jego zapłacenia dostawcy towarów lub usługodawcy w odniesieniu do podatników o rocznych obrotach nie przekraczających określonego pułapu i którzy w związku z tym korzystają z fakultatywnej metody, przy zastosowaniu której podatek od realizowanych przez nich dostaw i świadczonych przez nich usług staje się wymagalny w

momencie otrzymania zapłaty. W każdym przypadku niniejszą decyzję stosuje się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Szwecji oraz Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący